

Nu blomstertiden kommer

Israel Kolmodin 1694
W.A. Wexels 1840
M.B. Landstad 1861
C.J. Brandt 1885

Tysk fokevise
Nürnberg 1535
Sats: Anders Olesen 2021

S
A

1. Nu blom-ster-ti - den kom - mer med lyst og yn - de stor nu var-mersol i
sig nær-mer bli - den som - mer, da græs og ur - ter gror;

T

6

S
A

li - de og hvad der lå som dødt, med hver dendaag mon skri - de, står

T

11

S
A

op som at - ter født.

T

2. De fagre blomsterenge
og agrene på rad,
de grønne urtesenge
og skovens friske blad,
de skulle os påminde,
hvor Gud er rig og from,
der lader nåden rinde
der række året om.

3. Vi hører fugle sjunge
med mange hånede lyd,
skal ikke da vor tunge
lovsynge Gud med fryd?
Min sjæl, ophøj Guds ære
med lov og glædessang!
Han fryde vil og nære
os på vort levnedsgang.

4. Du Herre Jesu Kriste,
vor glædes sol og skin,
bliv hos os til vort sidste,
opvarm vort kolde sind!
Giv kærlighed vort hjerte,
forny vor sjæl og ånd,
vend bort al sorg og smerte
alt med din milde hånd!

5. Du Sarons blomst, vor lykke,
du lilje i Guds dal,
min sjæl du nådig smykke
med dyder uden tal!
Som dug af Zion signe
din nådes væld min ånd
til roserne at ligne,
der står på Libanon!

6. Velsign du årets grøde
og frugtbar gør vort land,
giv daglig du os føde,
velsigne sø og strand;
fra himlen dryppe fedme,
bispis os med dit ord,
og med din nådes sødme
velsigne du vor jord!